

گزارش تمرین ۱

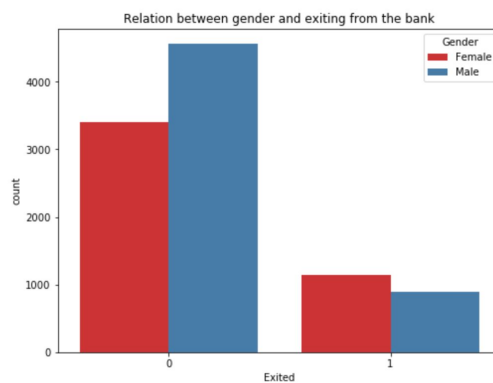
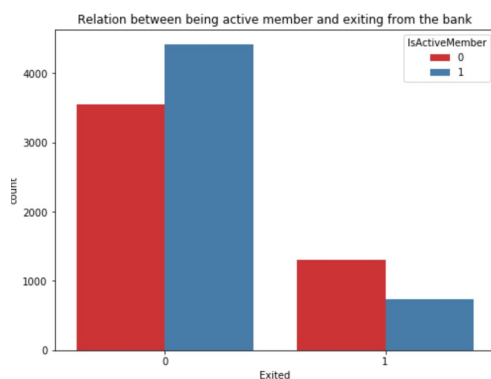
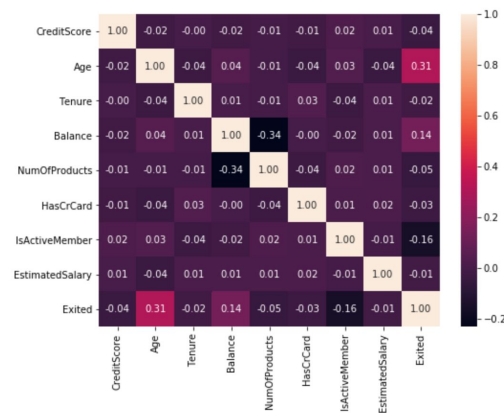
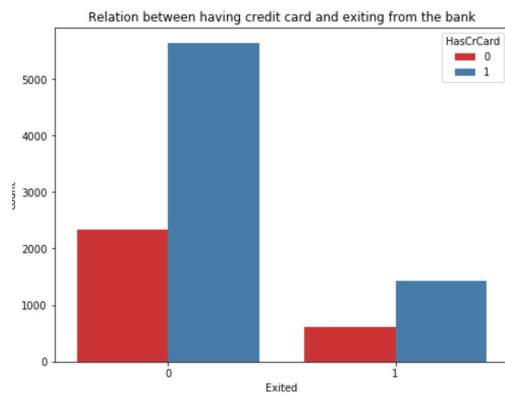
نام و نام خانوادگی: غزل رفیعی

شماره دانشجویی: ۹۷۲۲۲۰۴۴

هدف، پیش‌بینی خروج شخص از بانک با استفاده از اطلاعات اوست که شامل موارد زیر می‌شود:

CreditScore, Geography, Gender, Age, Tenure, Balance, NumOfProducts, HasCrCard, IsActiveMember, EstimatedSalary, Exited

همان‌طور که در Python Notebook ضمیمه شده مشخص است، ابتدا بررسی شد آیا داده‌ی خالی در جدول وجود دارد یا خیر. و چون همه‌ی ردیف‌ها همه‌ی مقادیر را دارا بودند، از مرحله‌ی تخمین داده‌های null عبور کردیم. برای بخش Visualization، ابتدا یک نقشه‌ی گرمایی (heat map) کشیده شد تا به طور دقیق هم‌بستگی بین هر دو متغیر مشخص شود و سپس چند نمودار بر حسب ستون **Exited** کشیده شد تا ببینیم متغیرهای متفاوت، چه ارتباطی با خارج شدن یا نشدن فردی از بانک دارند.

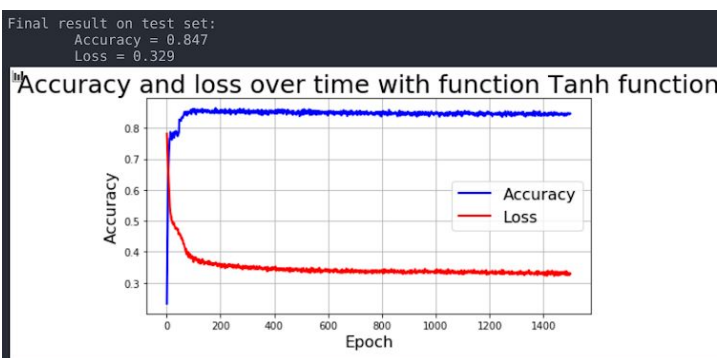
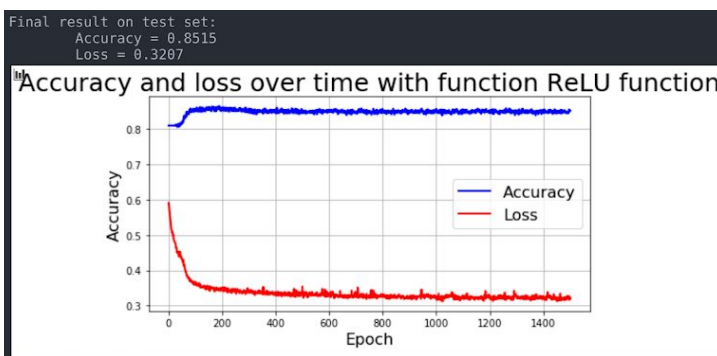
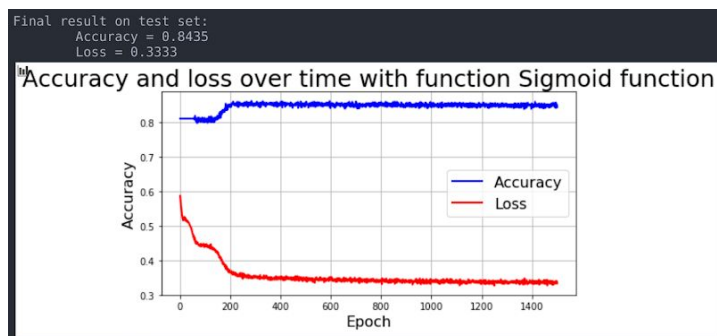
سپس ۱۰,۰۰۰ داده با نسبت ۰.۲ به داده های تست و یادگیری تقسیم شدند و در داده های یادگیری، ستون `Exited` حذف شد تا پیش بینی شوند. همچنین ستون هایی که حاوی مقادیر کیفی بودند، یعنی `Gender` و `Geography` با استفاده از روش زیر به بردار های کمی تبدیل شدند.

هر داده ی کیفی به برداری n بعدی تبدیل شد که n تعداد مقادیر ممکن بود و بعدی که داده ی کیفی برابر آن بود، مقدار ۱ و بقیه ی ابعاد، مقدار ۰ گرفتند.

سپس همه ی داده ها با استفاده از کتابخانه ی Scikit Learn پایتون استاندارد (یا Normalize) شدند تا تاثیر مقادیر خاص هر پارامتر، نادیده گرفته شوند. یعنی به طور مثال داده ای که در بازه ی ۰ و ۱۰۰۰ قرار دارد، نباید تاثیر بیشتری در پیش بینی داشته باشد تا داده ای که در بازه ی ۱- و ۱ قرار دارد و به این منظور، همه ی داده ها با استفاده از تبدیل خطی، در بازه ی ۱- و ۱ قرار گرفتند.

برای شروع مرحله ی یادگیری شبکه ی عصبی، سه مدل ساده با ۵ لایه ساخته شد که در تمامی لایه های هر شبکه، به ترتیب از توابع `ReLU` و `Tanh` و `sigmoid` استفاده شد. اندازه ی لایه ها، به ترتیب ۱۱ و ۱۵ و ۱۲ و ۸ و ۴ و ۱ انتخاب شدند که ۱ و ۱، تعداد پارامترهای ورودی و خروجی هستند. برای مشاهده ی نتایج در تمامی مراحل، تابع `Print_Model_Result` ساخته شد که در آن برای محاسبه ی Loss، از تابع `Binary Cross Entropy` و `Backpropagation` و `Adam` برای بهینه سازی استفاده می شود. سپس در تعداد مشخصی `epoch` و با فاصله های مساوی، نتیجه ی تست و مقدار درستی و Loss داده های پیش بینی شده نمایش داده می شود و بر حسب آن ها، یک نمودار کشیده می شود.

نمودارها:

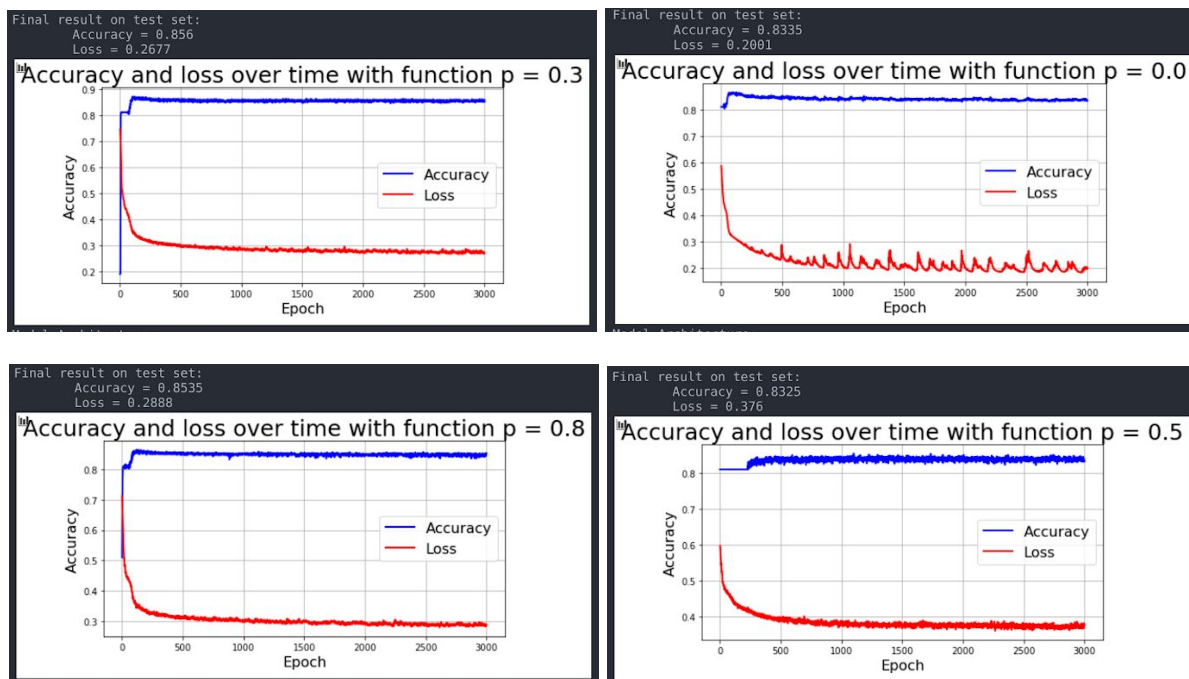

در این مرحله، بهترین نتایج، مربوط به شبکه با توابع ReLU و tanh است که از آنها در تست های بعدی استفاده می شود.

در قسمت بعد، لایه های Dropout و الگوریتم L2 Regularization به شبکه اضافه می شود تا از Overfitting جلوگیری شود.

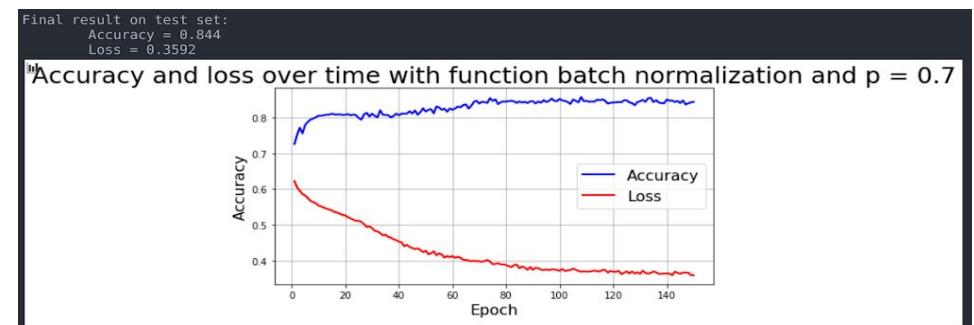
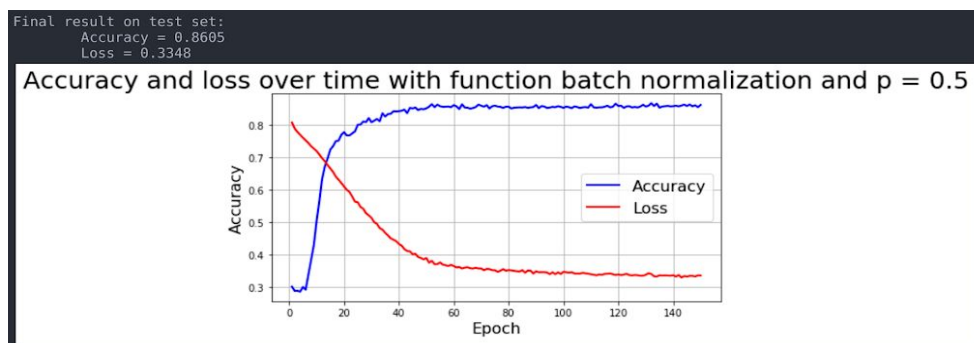
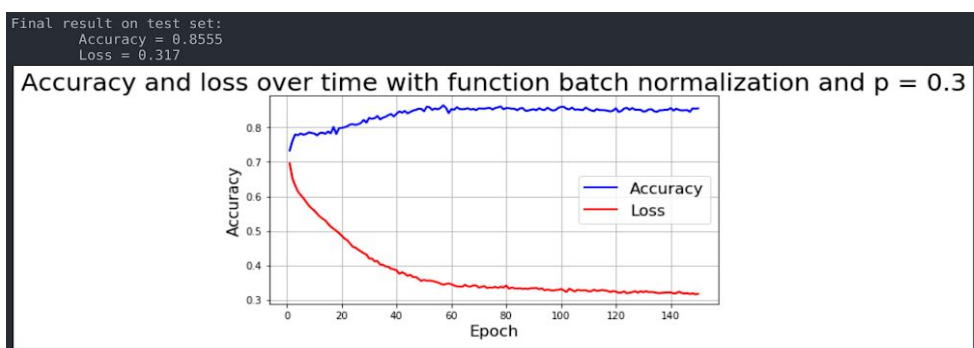
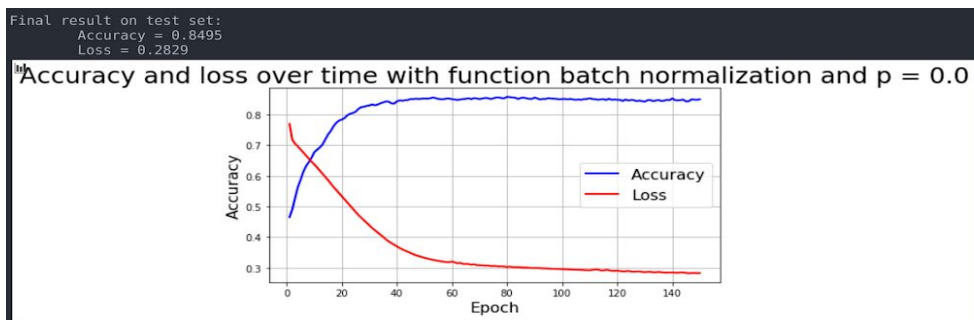
لایه‌های Dropout یکی در میان در میان لایه‌های دیگر قرار می‌گیرند و احتمال‌های ۰.۰ و ۰.۳ و ۰.۵ و ۰.۸ برای صفر شدن یک element در نظر گرفته می‌شود تا مقایسه شود کدام یک بهتر عمل می‌کند. که با توجه به مقادیر به دست آمده، ۰.۰ و ۰.۳ با کمتر از epoch ۲۰ بهترین نتیجه را دارد.

نمودارها:

در بخش بعدی، لایه‌های Batch Normalization در میان برخی لایه‌ها قرار داده می‌شود. هدف این کار، استاندارد کردن دوباره‌ی داده‌ها است چون ممکن است در حین آموزش، از بازه‌ی ۱- و ۱ خارج شوند. در این مرحله نیز مقادیر متفاوتی برای احتمال Dropout و epochs انتخاب شد و نتیجه به طور قابل توجهی تغییر نکرد و حدود درستی (Accuracy)، همواره حدود ۰.۸۵ باقی ماند.

نمودارها:

در نهایت نیز، بهترین مدل‌های به دست آمده به ترتیب روی سری داده‌های Validation تست شدند و نتایج زیر مربوط به درصد درستی پیش‌بینی آن‌هاست.

(تفاوت داده‌های Validation و Test در این است که داده‌های Validation در آموزش به کار برده نمی‌شوند بنابراین، شهود بهتری از تست کردن داده‌های برای داده‌های جدیدی که در آینده قرار است به مدل داده شوند، به ما می‌دهند.)

```
Final accuracy with model_relu on test-set: 0.8525
Final accuracy with model_tanh on test-set: 0.8615
Final accuracy with model_drop1 on test-set: 0.852
Final accuracy with model_batch1 on test-set: 0.845
Final accuracy with model_batch2 on test-set: 0.857
```

همان‌طور که در نتایج مشخص است، مدل اولیه که با استفاده از دو تابع ReLU و Tanh ساخته شد، بهترین مدل‌های ممکن بودند و اضافه کردن Dropout و Batch Normalization تاثیر قابل توجهی روی Accuracy نداشتند.